

своитѣ крайни предѣли mn^1 и n^1d . Най-после, отъ точкитѣ С и D на правата CD пакъ описваме дъги, отъ пресѣчната точка на които спускаме перпендикуляръ Or; по този перпендикуляръ, който служи като махало, се движи съзнанието на човѣка по правитѣ CO и OD, като образува и въ този случай трижгълникъ COD, равенъ на другитѣ два, както и на трижгълника CmD, съ който се намира въ обратно положение, съ върха надолу. При това движение на съзнанието, ние имаме три неподвижни, устойчиви точки, въ които въпроситѣ могатъ да се разрешаватъ. Обаче, мжно се спира съзнанието въ тѣзи точки. Фигура трета представя създаването на макрокозмоса, а същевременно и пжтя на слизането и възлизането на човѣшкия духъ. Тази фигура се нарича „Соломоновъ знакъ“. Отъ центъра А може да се опише окръжностъ; тя представя голѣмата и малката вселена, голѣмия и малкия козмось. По този начинъ ние си представяме минаването на обикновеното човѣшко съзнание и самосъзнание въ неговото подсъзнание и свръхсъзнание. Съ други думи казано, човѣкъ минава отъ обикновеното въ Божественото съзнание, отъ обикновения въ Божествения свѣтъ, дето започва да се движи въ перпендикулярна посока на всѣко свое желание.

Какъ ще разберете мисълта, че трѣбва да се движите въ посока перпендикулярна на своитѣ желания? Представете си, че нѣкой